

СОВЕТ НА ЕВРОПА
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

СЛУЧАЈ Schopfer в. ШВАЈЦАРИЈА

(56/1997/840/1046)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

20 Мај 1998

СОВЕТ НА ЕВРОПА
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

Оваа пресуда може да претрпи редакциски измени пред објавувањето на нејзината финална верзија во Збирката на пресуди и одлуки од 1998 година, издадена од Carl Heymanns Verlag KG (Luxemburger Straße 449, D-50.939 Келн), кој е надлежен и за дистрибуција, во соработка, за некои земји, со агентите за продажба чија листа се наоѓа на задната страна.

Листа на агенти за продажба

Белгија: Институција Emil Bruylant (Улица Regence 67),
Б-1000 Брисел)

Луксембург: Книжарница Promoculture (Улица Duchscher 14)
(Париз), Б.П. 1142, L-1011 Луксембург-Gare)

Холандија Б.В. Juridische Boekhandel & Antiquariaat
A Jongbloed & Zoon (Noordeinde 39, NL-2514 GC. Хар)

СУМАРЕН ПРЕГЛЕД¹

Пресуда на Советот

Швајцарија - дисциплинска мерка на адвокат по критиките на судството направени на прес-конференција (членови 12 и 13 од Законот за адвокатите на кантонот Луцерн)

ЧЛЕН 10 ОД КОНВЕНЦИЈАТА

Специјален статус на адвокатите: централната состојба во спроведувањето на правдата, меѓу странките и судовите - можеме да очекуваме од нив да придонесат за непречено функционирање на правдата и, на тој начин, за јакнење на довербата на јавноста во неа.

Барателот најпрво јавно го нападна спроведувањето на правдата во Hochdorf, потоа поднесе правен лек кој се покажа ефикасен- некомпатибилно однесување со придонесот што адвокатите треба да го дадат во правец на јакнење на довербата на јавноста во правдата.

Слободата на изразување, се однесува и на адвокатите, кои имаат право јавно да зборуваат јза функционирањето на правдата, но нивните критики не смее да ги прекорачат одредените граници - балансот кој треба да се постигне помеѓу засегнатите страни и интереси, што вклучува право на јавноста да биде информирана за прашања кои влијаат на функционирањето на судството, потреба од добро спроведување на правдата и достоинството на професијата адвокат.

Генералност, сериозност на поплаките изнесени во јавноста – квалитет на адвокатот на заинтересираното лице - кривична постапка се уште во тек – надлежните органи претходно неангажирани преку легални патишта – непречекорени граници на казни.

Заклучок: нема повреда (седум гласови против два).

Повикувања на јуриспруденцијата на Судот

24.2.1994 година, Casado Coca с. Шпанија, 24/02/1997, De Haes и Gijssels в. Белгија

---

1. Изготвен од секретаријатот, не го обврзува Судот

Во случајот Schöpfer v. Швајцарија¹,

Европскиот суд за човекови права, формиран во согласност со член 43 од Конвенцијата за заштита на човековите права и основни слободи ("Конвенцијата") и релевантните одредби од деловникот Б², во совет составен од судиите чии име следува:

ММ. THOR VILHJALMSSON, *претседател*,

J DE Meyer,

R. PEKKANEN,

A.B. BAKA,

M.A. Lopes Rocha,

L. Wildhaber,

J MAKARCZYK,

P. JAMBREK,

G. Voicu

како и ММ. Н :Petzold , секретар, и PJ Mahoney, заменик-секретар,

Расправајќи на затворена седница на советот на 24 февруари и 24 април 1998 година,

Ја донесе следнава пресуда, која беше усвоена на последниот датум:

Белешки од страна на Секретарот

1. Случајот носи број 56/1997/840/1046. Првите две бројки укажуваат на неговиот ранг во годината на поднесување, двете последни места на листата на случаите од Судот по неговото иницирање и на онаа на почетните соодветни жалби (до Комисијата)

2. Деловник Б, во сила од 2 Октомври 1994, се применува на сите случаи кои се однесуваат на Држави обврзани со Протоколот бр 9.

ПОСТАПКА

1. Случајот беше изнесен пред Судот од страна на еден швајцарски државјанин, Г. Alois Schöpfer (барател), потоа од Европската комисија за човекови права ("Комисијата") на 28 мај и 3 јуни 1997 година, во рок од три месеци, утврдени во членовите 32 став 1 и 47 од

Од Конвенцијата. Тој е инициран со апликација (бр. 25405/94), против Швајцарската конфедерација, чиј барател ја ангажира Комисијата на 11 август 1994 година, врз основа на член 25.

Барањето на г-дин Schöpfer до Судот и барањето на Комисијата се засновани на член 48 од Конвенцијата, дополнета со Протоколот бр 9, кои Швајцарија ги има ратификувано. Нивната цел е да се добие одлука за тоа дали фактите на случајот укажуваат на прекршување од страна на тужената Држава на барањата од член 10 од Конвенцијата.

2. На 3 септември 1997 година, претседателот на Судот го овласти подносителот сам да си обезбеди одбрана на неговите интереси (член 31 од деловникот Б) и на 30 септември, тој му дозволи да се користи со германскиот јазик (член 28 § 3).

3. Советот го сочинуваа по службена должност г-дин Л Wildhaber, избран судија со Швајцарската националност (член 43 од Конвенцијата), и г-дин R :Ryssdal, претседател на Судот (член 21 § 4 б) од Деловникот Б). На 3 Јули 1997 година, претседателот ги извлече со ждрепка, во присуство на секретарот, имињата на другите седум членови, имено MM. THOR VILHJALMSSON, *претседател*, R. PEKKANEN, A. B. ВАКА, M. A. Lopes Rocha, J MAKARCZYK, P. JAMBREK и Г. Voicu (членови 43 од Конвенцијата и 21 став 5 од деловникот Б). Потоа, г-дин Thor Vilhjalmsson го замени г-дин Ryssdal, кој не беше во можност да претседава со советот и MJ De Meyer, заменик, беше повикан да одлучува како полноправен член (Членови 21 § 6 и 24 § 1 од деловникот Б).

4. Во својство на претседател на советот, г-дин Ryssdal, го консултира, преку секретарот, M. P. Voillat, Владиниот агент на Швајцарија ("Владата"), подносителот

на барањето и М.Е. Алкема, делегат на Комисијата, во врска со организација на постапката (Членови 39 § 1 и 40 од деловникот Б). Во согласност со наредбата донесена на 27 август 1997 година, секретарот ги доби поднесоците од Владата и од жалителот на 25 ноември и 1 декември 1997 година, потоа и нивните одговори на 19 декември 1997 година и 8 јануари 1998 година. На 2 февруари 1998 година, секретарот на Комисијата достави одредени списи што секретарот му ги побарал по упатствата на претседателот .

5. На 24 февруари 1998 година, советот одлучи да не се одржи расправа, откако се осигури дека се исполнети условите за прекин на вообичаената постапка (членови 27 и 40 од деловникот Б).

ФАКТИ

I. ОКОЛНОСТИ НА СЛУЧАЈОТ

6. Правник и поранешен кантонски пратеник (Großrat) подносителот на барањето живее во Root (кантон Луцерн). Во тоа време, тој бил адвокат и го бранел М.С, кој бил ставен во притвор (Untersuchungshaft).

7. На 6 ноември 1992 година, сопругата на M.S Schöpfer го информира дека двајца секретари (Amtsschreiber) на префектурата (Amtsstatthalteramt) на Hochdorf, побарале друг адвокат за одбрана на нејзиниот сопруг, ако тој сака да биде пуштен на слобода.

A Јавни изјави од страна на барателот

8. Подносителот на барањето на 9 ноември 1992 година, одржа во неговата канцеларија во Луцерн, прес-конференција на која, меѓу другото, изјави дека во префектурата на Hochdorf, со години биле прекршувани на највисоко ниво, како законите на кантонот Луцерн, така и човековите права (*werden sowohl die Luzerner Gesetze als auch die Menschenrechte in höchstem Grade verletzt, und zwar schon seit Jahren*). Тој прецизира дека се обратил до медиумите, бидејќи тоа била негова последна шанса (*deshalb bleibt mir nur noch der Weg über die Presse*).

9. Следниот ден, дневниот весник *Luzerner Neueste Nachrichten* (LNN), го објавил на страница 25 следниов напис:

"Еден поранешен член на Демохристијанската партија (PDC) бара поведување постапка против префектурата на Hochdorf.

"Јас веќе нема да им дозволам на овие господа се потсмеваат со мене"

Поранешниот член на PDC Alois Schöpfer изнесе сериозни обвинувања против префектурата на Hochdorf.

"Доста ми е од се", рече Schöpfer Alois, "да им дозволувате овие господа на префектурата на Hochdorf да се потсмеваат со мене. Не ми останува ништо друго, освен да се обратам до печатот " Ова е предметот што му беше доверен во средината на октомври во својство на адвокат, кој го поттикна поранешниот пратреник на PDC да земе еден необичен пристап: да се обрати на јавното мислење во тековната постапка . Во тоа време, неговиот клиент веќе еден месец се наоѓаше во притвор во затворот на префектурата на Hochdorf.

Притворен без налог

Овој дваесетгодишен човек, татко на едно девојче од година и пол, беше притворен на 18 август, заедно со неговиот брат за кражба на радио од автомобил и облека, а потоа ослободен откако го признал делото. Кога, на 15 септември, тој посака да се распраша за состојбата на неговиот брат во полицијата во кантонот Луцерн , повторно беше вратен во затворот.

"Кога прашав во префектурата на Hochdorf во врска со налогот за апсење, ми одговорија дека тој е даден усно", се сеќава Schöpfer, кој во однесувањето на полицијата гледа флагрантно кршење на кантонскиот Закон за кривичната постапка, во чиј член 82 се вели: "Апсењето се спроведува од страна на полицијата, прописно овластена со писмен налог за апсење. "

Запрашан во врска со овие обвиненија, префекторот на Hochdorf, [НВ], се покажа неелоквентен: "Кај мене, никој не бил уапсен без налог во писмена форма. Не можам да кажам повеќе за една постапка која е во тек. "Сепак, Schöpfer, ангажиран од страна на сопругата на обвинетиот да го застапува, одбива повеќе да молчи:" Оваа жена дојде да ме види, бидејќи адвокатот назначен од судот се уште не контактирал со својот клиент, додека тој бил во притвор цели шест седмици."

Schöpfer веднаш контактираше со адвокатот назначен од судот, кој му го отстапи случајот. Меѓутоа, префектурата на Hochdorf не го сакаше Schöpfer како нов бранител и го отфрли неговото барање на 29 октомври, со образложение дека нема никаква причина за одземање на овластувањето на адвокатот кој постапувал дотогаш. Сепак, тој беше слободен да го претставува неговиот клиент со приватно овластување [Privat].

Schöpfer како основ за притвор?

За Alois Schöpfer, чашата беше полна кога сопругата на обвинетиот информира, во претходниот петок дека [ТБ] и [ББ], двајцата секретари на префектурата, го посветувале да продолжи да соработува со нив "Тие ми објаснија," го потврди тоа оваа жената во LNN ", дека мојот сопруг нема да биде ослободен се додека Schöpfer е негови бранител " [Т.Б.], сепак, негира каква било инволвираност во овој случај:" Ова е смешно. Никогаш не реков такво нешто. [В.В.] може ова да го потврди. Тој беше присутен за време на мојот разговор со оваа жена. "

Alois Schöpfer не завршува тука: "Јас барам префекторот и неговите службеници веднаш да поднесат оставка и дека една неутрална анкетната комисија, надвор од кантонот, веднаш да го разгледа случајот.

"Забелешки

Ова не е прв пат сериозни обвиненија да бидат поднесени против префектурата на Hochdorf. Веќе во рамки на пресудата на [ХС], на службеник одговорен за наплата на заостанатите долгови во Ротенбург [Betreibungsbeamter], била поведена постапка против префекторот [НВ]. Окружниот суд на Луцерн му изрече казна во висина од 400 франци за повреда на деловната тајна. Констатирајќи, исто така, дека основните конститутивни елементи на делото се исполнети, Апелациониот суд го лободи [НВ]. "

Две фотографии го илустрираат написот, еден претставник на префектурата на Hochdorf и другиот префекторот.Б, со наслов: "Кај мене, никој не беше уапсен без налог во писмена форма (*Bei mir wird niemand ohne schriftlichen Haftbefehl festgehalten*)."

10. Уште еден дневен весник, *Luzerner Zeitung*- сто така, објави на 10 ноември 1992 година, една статија на прес-конференција соаслов: "Еден млад човек уапсен без налог? Еден адвокат на адвокатската комора во Луцерн ја обвинува префектурата за кршење на законот (*Junger Man ohne Haftbefehl verhaftet? Luzerner Anwalt wirft Amtsstatthalteramt Hochdorf Rechtsverletzungen VOR*). "

11. На 10 ноември 1992 година, јавното обвинителство (Staatsanwaltschaft) на кантонот Луцерн одговори на овие коментари, изјавувајќи дека обвинетиот бил уапсен по законски пат и дека жалителот не ја обжалил одлуката, одбивајќи да го назначи како нов службениот адвокат. Овој одговор се појави во печатот на 11 ноември 1992 година.

12. На 13 ноември 1992 година, *Luzerner Zeitung* објави резиме на соопштението за јавноста дадено од страна на барателот како одговор на наводите на обвинителството. Според г-дин Schöpfer, апсењето на M.S. истовремено ја прекршува и Конвенцијата и - "на апсолутно груб и неприфатлив начин (*grober und nicht zu Mehr verantwortender Weise*)" - кантонскиот Закон за кривичната постапка. Жалителот, исто така, цитираше писмо во кое еден колега му имаше напишано: "Ситуацијата во Hochdorf е далеку од пријатна (...) Она што е катастрофално, згора на тоа, во однос на судството, знаеме што се случува во Hochdorf а зборуваме затскриено". На крајот, г-дин Schöpfer апелираше до Апелациониот суд и кантоналниот парламентот да расчистат овој случај.

13. На 15 Октомври, 3 и 13 Ноември 1992 година жалителот поднесе барања за проширување (*Haftentlassungsgesuch*) на МС, кои префектот на Hochdorf ги отфрли на 19 Октомври, 5 и 16 ноември 1992 година

Г-дин Schöpfer против оваа последна одлука поднесе жалба (*Rekurs*), која Апелациониот суд (*Obergericht*) на кантонот Луцерн ја отфрли на 30 ноември 1992 година, особено затоа што, од тогаш префектот законски го продолжил притворот на МС, спречувајќи го со тоа да реагира на условите на неговото апсење. И напомена дека, MS треба да биде приведен, не пред еден службеник, туку пред самиот префект Таа, исто така, нареди за нејзината одлука да се извести јавното обвинителство, во својство на надзорен орган (*Aufsichtsbehörde*) на префектот.

Б Дисциплинска постапка против жалителот

14. На 16 ноември 1992 година, надзорниот орган на адвокатите (*Aufsichtsbehörde über die Rechtsanwälte*) во Луцерн го информира г-дин Schöpfer дека неговото однесување беше веројатно со цел да се покренат некои етички прашања, особено во врска со потребата за дискреција (*Zurückhaltung*) во однос на постапката што е во тек и незаконското рекламирање. Таа побара од подносителот да се произнесе.

Во едно писмо датирано од 18 ноември кое тој го достави до медиумите, барателот одговорил дека тој дејствувал исклучиво во општ интерес и во интерес на неговиот клиент.

15. На 16 ноември 1992 година, префектот на Hochdorf поднесе жалба (*Anzeige*) до надзорниот орган и побара поведување на дисциплинска постапка против г-дин Schöpfer. Со неговите изјави, не само што го наклеветил префектот и неговите двајца службеници, туку и сериозно ги прекршил деонтолошките правила

(*Standesregeln*) на адвокатите, претпочитајќи од страна на медиумите да се шират лажни изјави, наместо да се користат на правни лекови.

16. На 21 декември 1992 година, надзорниот орган поведе дисциплинска постапка против него.

На 15 Март, 1993 година, тој му изрече, врз основа на член 13 од Законот за адвокатите (*Anwaltsgesetz*) на кантонот Луцерн (види став 18 подолу), парична казна од 500 швајцарски франци (CHF) за непочитување на правилата на професионална етика (*Verletzung Berufs-фон унд Standespflichten*).

Во својата одлука, надзорниот орган особено истакна дека жалителот пропуштил да поднесе приговори - кои беа сериозни - до јавниот обвинител или до апелациониот суд, во својство на регулатори на префектура. Значи, тој ја прекршил доверливоста. Покрај тоа, бил ангажиран во прикриено рекламирање (*versteckte Reklame*), покажувајќи на тој начин дека е повеќе загрижен за својата репутација, отколку за основаноста на случајот. Во секој случај, изјавите на адвокатите за медиумите, треба секогаш да го обезбедуваат реалниот јавен интерес (*Öffentliches Interesse*), но исто така, да бидат објективни и дадени со умерен тон (*Objektiv in der Darstellung und sachlich im ton*).

Но, неколку пасуси од изјавите за печатот на г-дин Schöpfer се со несоодветен тон, кога тој рече: "Јас веќе нема да дозволам овие господа да се забавуваат со мене" или " Јас барам (...) една неутрална анкетна комисија, надвор од кантонот, која со внимание ќе го разгледа ова прашање, "или:" Мене не ми останува ништо друго, освен да се обратам до печатот. "Оваа последна реченица беше спротивна на вистината, бидејќи, во тоа време, г-дин Schöpfer не се беше обратил до надзорните органи на префектурата, ниту пак се обидел да поднесе редовен правен лек. Така, тој ја дискредитира не само префектурата на Hochdorf, туку и

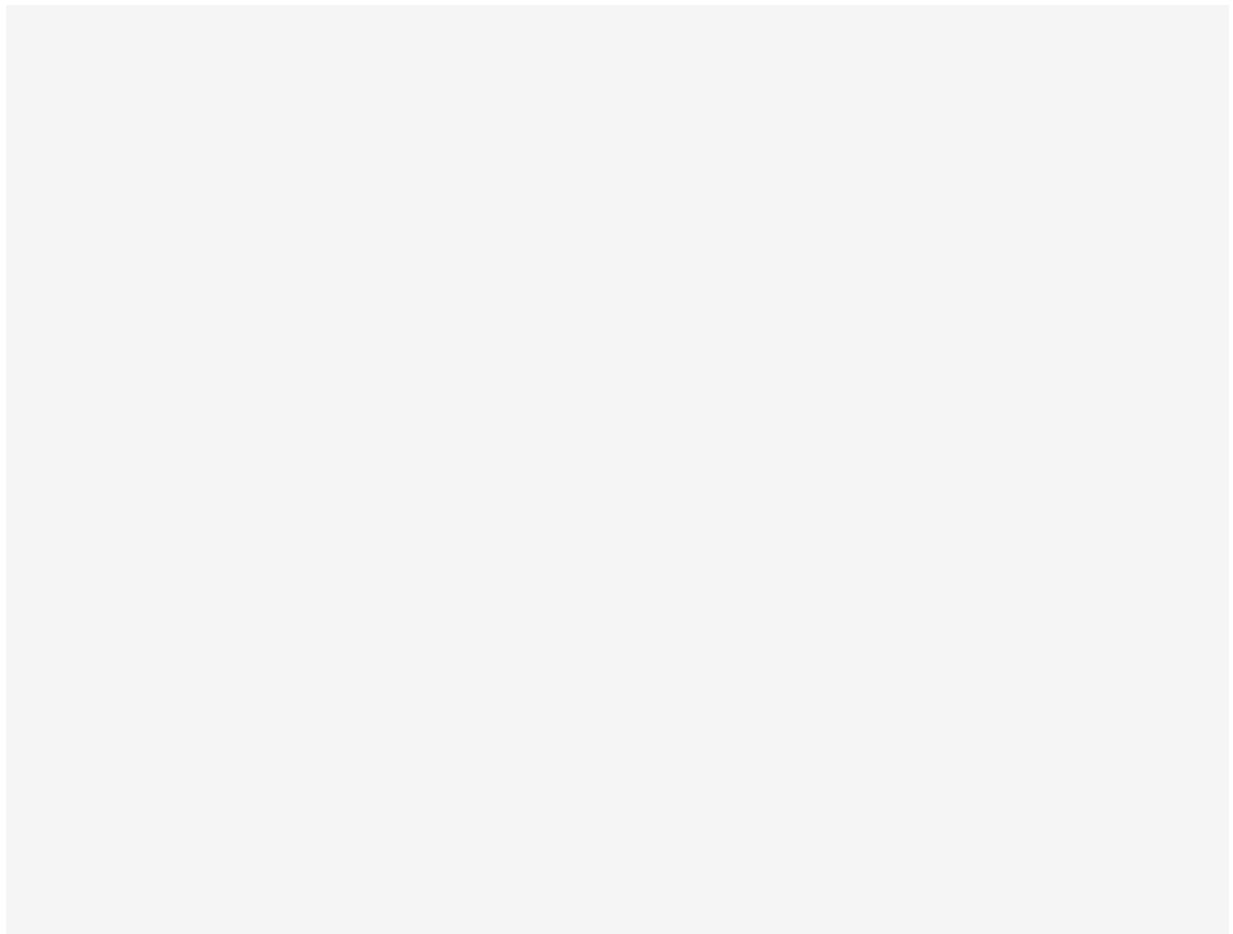
сите кантонски судските органи, што во спротивност со деонтолошките должности на адвокатите.

17. Против оваа одлука, заинтересираното лице, поднело жалба, која Федералниот суд ја одбил на 21 Април 1994 година.

Според Врховниот суд, адвокати уживаат значителна слобода на критики против судските органи, под услов да ги изразуваат со пошитување на процедуралните форми, првенствено преку застапување и одбрана на клиентот. Меѓутоа, кога еден адвокат се обраќа до јавното мислење, тој треба, како и секое друго лице вработено во судска служба, да се воздржи од било какво однесување кое може да нанесе штета на неговата функција. Член 10 § 2 од Конвенцијата предвидува, исто така, дека мешање може да биде оправдано само за да се обезбеди авторитетот и непристрасноста на судството. Очигледно, може да се случи јавниот интерес да бара да се објават наводните повреди на уставните права или на човековите права. За да се суди, мора да се запрашаме колку наводните повреди се очигледни, ако врз постапката која е во тек, може да се влијае, ако биле поднесени правни лекови и како критичките се презентирани.

Во овој случај, г-дин Schöpfer бил казнет, не толку за пријавување на повреда на човековите права, колку за начинот на кој тоа го направил. Во својот осврт на случајот, надзорниот орган, ги имаат навистина земено во предвид дека еден од службениците наведен засегнатата страна, оној кој се однесува на појавата на MS пред еден службеник наместо пред префектот, беше потоа признаен за основан од страна на Апелациониот суд. За останатиот дел, сепак, критиките од страна на г-дин Schöpfer - кои патем беа погодни да влијаат врз постапката која е во тек - се покажаа за неосновани во очите на надзорниот орган. Покрај тоа, тој го обвини лицето за применетиот погрешен тон во неговата критика и фрлање невистинити

тврдења. Надзорниот орган ги потврди неговите тврдења, а заинтересираното лице немаше ниеден убедлив аргумент.

II. СООДВЕТНО ДОМАШНО ЗАКОНОДАВСТВО

18. Член 10 од Законот за адвокатите (*Anwaltsgesetz*) на кантонот Луцерн предвидува орган за **надзор** на адвокатите (*Aufsichtsbehörde über die Anwälte*), чии членови - двајца советници на Апелациониот суд, еден управен судија и двајца адвокати - се избрани од страна на Апелациониот суд со мандат од четири години. Согласно член 12 § 1 од Законот, споменатиот орган за повреда на етичките правила на професијата адвокат (*Berufs-und Standespflichten*) може да изрече дисциплински казни. Член 13 предвидува дека тие можат да се состојат во (*Verweis*) суспензија, временна или трајна - на вршењето на професијата, преку изрекување парична казна до 5 000 швајцарски франци.

ПОСТАПКА ПРЕД КОМИСИЈАТА

19. Г-дин Schöpfer се обрати до Комисијата на 11 Август 1994 година, наведувајќи дека со дисциплинската мерка изречена против него се повредува членот 10 од Конвенцијата.

20. Комисијата ја усвои жалбата (бр. 25405/94) на 4 септември, 1996 година. Во својот извештај од 9 април, 1997 година (член 31), таа го изнесе своето мислење, со девет гласови против шест, дека оваа одредба не е прекршена. Целосниот текст на нејзиното мислење и на издвоеното мислење, се наоѓа во прилог на оваа пресуда¹.

---

1. Забелешка на Секретарот: од практични причини овој Анекс ќе се појави само во печатено издание (Збирка на пресуди и одлуки 1998 година), но секој може да го добијат од Регистраторот.

ЗАКЛУЧОЦИ ДОСТАВЕНИ ДО СУДОТ

21. Во својата кратка белешка, Владата "го покани Судот (...) да каже дека, во овој случај, не постои повреда на членот 10 од Конвенцијата."

22. Од своја страна, подносителот на барањето, во својата кратка белешка го замоли Судот да констатира повреда на членот 10 и да нареди надомест за сторената штета од страна на Швајцарија .

ВРЗ ОСНОВА НА ЗАКОН

ЗА НАВОДНА ПОВРЕДА НА ЧЛЕН 10 ОД КОНВЕНЦИЈАТА

23. Г-дин Schöpfer тврди дека со неговата пресуда од страна на надзорниот орган на адвокатите е прекршен членот 10 од Конвенцијата, кој гласи:

"1. Секој има право на слободно изразување. Ова право подразбира слобода на сопствено мислење и слободата на примање и пренесување на информации или идеи без никакво мешање на јавната власт и без оглед на границите. Овој член не ги спречува Државите да ги подложи радиодифузните институции, телевизиските и филмски, на еден систем на овластување.

2. Остварувањето на овие слободи кое носи должности и одговорности може да биде предмет на формалности, услови, рестрикции или санкции предвидени во закон, кои содржат неопходни мерки за едно демократско општество, за националната безбедност, територијалниот интегритет или јавната безбедност, за заштитата на јавниот ред и спречување на криминалот, за заштита на здравјето или моралот, за заштита на угледот или правата на другите, за спречување откривање на доверливи информации или за гарантирање на авторитетот и непристрасноста на судството. "

24. Пресудата несомнено се однесува на "мешање" од страна на барателот на во вршењето на неговото право на слобода на изразување. Учесниците во постапката се согласија дека тоа е "пропишан со закон" и води кон легитимна цел предвидена во член 10 § 2: гаранција на органот и непристрасноста на судството. Тоа произлегува од одлуката од 15 март 1993 година на надзорниот орган дека на барателот му е изречена санкција за дискредитирање на сите кантонални судски органи (види став 16 погоре)

Судот - која го дели мислењето на учесниците по оваа точка – значи треба да утврди дали споменатото мешање било "неопходно во едно демократско општество" за да се постигне оваа цел.

25. Барателот објаснува дека тој го избрал патот преку медиумите за да ги изнесе своите критики, бидејќи пред себе не го имал само случајот на својот клиент, туку неиздржливата состојба подолго време во префектурата на Hochdorf. Тој имал доставено жалби против оваа состојба на работите во рамки на претходни случаи, но напразно

Г-дин Schöpfer доброволно се воздржа од поднесување жалба против одбивањето на неговото барање од страна на префектурата на Hochdorf, да биде назначен како нов службен адвокат на неговиот клиент, и тоа за да не се направи од ова прашање централна тема на случајот. Како и да е, обично овој вид на жалби не даваат резултат. Само кога жената на неговиот клиент, дојде да го информира дека според официјалните лица на префектурата, нејзиниот сопруг ќе остане затворен се додека негов бранител е од г-дин Schöpfer, тој одлучи да се обрати до медиумите. Тоа сигурно ќе поднесеше жалба до јавното обвинителство, до надлежниот супервизорски орган на префектурата, но реакциите што тој ги објавил во весници по прес-конференцијата, доволно укажаа на тоа дека таков обид е осуден на пропаст.

Барателот додава дека во неговите изјави, тој не ја критикувал правдата како таква, туку само делувањето напрефектот на Hochdorf и, индиректно, делувањето на јавното обвинителство, како надзорен орган. Неговите критики биле оправдани, бидејќи тие осудувале не само еден изолиран случај, туку долготрајна пракса во спротивност со Конвенцијата. Еден адвокат кој констатира постоење на таква пракса на штета на многу клиенти, има право да иницира јавна расправа на оваа тема. Покрај тоа, г-дин Schöpfer не се произнел само како адвокат, туку и во својство на политичар.

26. Според Владата, неопходно е пред се, да се направи разлика, во согласност со праксата на Федералниот суд, меѓу изјавите на некој адвокат во текот на судската постапка и изјавите кои се направени надвор од таква слична постапка. Така, на адвокатот кој јавно се произнесува можат да му бидат изречени построги барања: само посебни околности тоа ќе му го дозволат, а тој треба да биде објективен при презентирање на фактите и умерен во тонот.

Покрај тоа, критиките упатени на префектурата на Hochdorf беа целосно претерани и, исто така, неосновани. Единствен заснован приговор, оној дека клиентот г-дин Schöpfer бил донесени пред еден службеник на префектурата, беше пречекан од страна на Апелациониот суд, потоа беше земен во предвид во рамки на дисциплинската постапка, од страна на надзорниот орган на адвокатите и Федералниот суд. Но, дури и тогаш, овој приговор, поднесен од заинтересираното лице, како еден од најсериозните кршења на човековите права, биле формулиран на претеран начин и неприфатлив за адвокатот, со оглед на фактот дека тој се однесуваше на судската постапка што беше во тек.

Незадоволен од изговорот за многу сериозните обвинувања, г-дин Schöpfer, го сторил тоа со агресивен и полн со омраза тон, а со тоа прекршувајќи ја

дискрецијата, чесноста и достоинството кои треба да се карактеристики на еден адвокат. Со оглед на сето ова, паричната казна од 500 CHF изречена на барателот, се чини дека е умерена во поглед на висината на санкциите предвидени со Законот за адвокатите на кантонот Луцерн.

27. Според Комисијата, подносителот на барањето, претерал со своите поплаки, изјавувајќи дека на пример, со години префектурата на Hochdorf ги прекршува до највисок степен, законите на кантонот Луцерн и човековите права. Барателот, исто така, пропушти да ги употреби редовните правни лекови, што му биле на располагање, за да ги потврди приговорите поднесени за време на прес-конференција. Покрај тоа, заинтересираното лице ги формулира неговите обвинувања, додека кривична постапка против неговиот клиент беше се уште во тек, што би можело да се смета како обид да се изврши притисок врз истражните органи на Hochdorf и, поопшто, како желба да се поткопа независноста на судството. Конечно, паричната казна од 500 швајцарски франци ќе биде на дното на санкциите што се предвидени со Законот за адвокатите на кантонот Луцерн. Исто така, нема да има повреда на членот 10.

28. Судот забележува дека во текот на прес-конференцијата од 9 ноември 1992 година, г-дин Schöpfer известил, во суштина, за фактот дека неговиот клиент бил уапсен во префектурата на Hochdorf, без писмен налог, а потоа изведен пред судски службеник и дека префектурата го одбила неговото барање да биде назначен како нов службен адвокат на клиентот (став 9 погоре). Од своја страна, надзорниот орган на адвокатите, за казнувањето на барателот, му придаде голема важност на фактот дека тој преферира да се обрати до медиумите, одошто да користи правни лекови (став 16 погоре).

29. Судот потсетува дека специјалниот статус на адвокатите ги става во централна позиција во администрацијата на правдата како посредници помеѓу

странките и судовите, со што се објаснуваат стандардите на однесување кои важат за членовите на адвокатската комора. (Casado Cosa пресуда в. Шпанија од 24 февруари 1994 година, Серија А бр 285-А, стр. 21, § 54).

Покрај тоа, Судот веќе пресуди дека дејствувањето на судовите, кои се гарант на правдата и чија улога е од фундаментално значење во една Правна држава, има потреба од довербата на јавноста (Пресуда Де Хаес и Gijssels в. Белгија 24 Февруари 1997, *Збирка на пресуди и одлуки* 1997-I, стр. 234, § 37). Со оглед на клучната улога на адвокати во оваа област, од нив може да се очекува да придонесат за непречено функционирање на правдата и на тој начин за јакнење на довербата на јавноста во неа.

30. Во овој случај, г-дин Schöpfer ја одржа својата прес-конференција на 9 ноември 1992 година, на која изјави дека новинарите беа неговите последно средство (став 8 погоре). На 18 ноември 1992 година, тој достави жалба до Апелациониот суд на кантонот, против одбивањето од страна на префектот на Hochdorf, на барањето за пуштање од затвор на неговиот клиент. Тој суд ја одбил жалбата поради недостаток на докази, но ја забележа основаноста на жалбата, извлечена од тоа дека појавата на клиентот на г-дин Schöpfer пред еден службеник на префектурата било незаконито. Според тоа, нареди за неговата одлука да се извести обвинителството, во својот на надзорен орган на споменатиот префект (став 13 погоре).

31. Така, г-дин Schöpfer, прво јавно ја нападна администрацијата на судството во Hochdorf, а потоа поднесе правен лек, кој се покажа како ефикасен во однос на приговорот за кој се работи. Притоа, тој усвои едно однесувањето некомпатибилно со придонесот што треба да го имаа адвокатите за јакнење на довербата на јавноста во правдата.

32. Оваа констатација е засилена со неговата сериозноста и севкупноста на обвинувањата од страна на засегнатото лице и од тонот избран за таа цел. Така, за време на неговата прес-конференција, тој рече дека се обратил до новинарите, бидејќи тие биле негова последна шанса и дека во префектурата на Hochdorf , кантонските законите и човековите права беа со години прекршувани на највисоко ниво (став 8 погоре). На 13 ноември 1992 година, дневниот весник објави резиме на соопштението за печатот, во кое г-дин Schöpfer изјавил дека со апсењето на неговиот клиент била прекршена Конвенцијата и - "на апсолутно груб и неприфатлив начин" – Кантоналниот законик за кривичната постапка (став 12 погоре).

33. Точно е дека, покрај суштината на изразените идеи и информации, членот 10, исто така, го заштитува и нивниот начин на изразување (Пресуди Де Хаес и Gijssels претходно споменати, стр. 236, § 48). Тоа подразбира дека слободата на изразување, исто така, се однесува и на адвокатите, кои имаат право јавно да се произнесат во врска со функционирањето на правдата, но нивните критики не смеат да пречекорат одредени граници. Во овој поглед, треба да се води сметка за рамнотежата која треба да биде постигната меѓу различните интереси, како што се правото на јавноста да биде информирана за прашања кои влијаат на функционирањето на судството, барањата за правилно спроведување на правдата и достоинството на адвокатската професија (Пресуди Casado Cosa претходно споменати, стр. 21, § 55, и De Haes и Gijssels , стр. 233-234, § 37). Благодарейќи на нивните непосредни и постојани контакти со нивните членови, властите или судовите на земјата, се во подобра позиција од меѓународните судии, за да се прецизира каде се наоѓа, во било кое време, фер рамнотежата за дејствување. Тоа е причината зошто тие уживаат во одредени маргина да ја оценат потребата за мешање во одредена област, но тоа оди рака под рака со европските надзор, и на соодветните стандардите и на релевантните одлуки што се донесени (Пресуда Casado Cosa претходно спомената, стр. 20-21, § § 50 и 55).

34. Судот забележува дека Г-дин Schöpfer - кој беше адвокат - јавно ја изрази својата загриженост во врска со една кривична постапка која во тоа време беше во тек пред еден кривичен суд. Тој ја забележува, сериозноста и тонот на тврдењата на барателот, дека тој прво одржал прес-конференција, изјавувајќи дека ова е неговата последна шанса, и потоа поднел жалба до Апелациониот суд на Луцерн. Тој, згора на тоа, пропушти да се обрати до друг надзорен орган на префектурата, јавното обвинителство, односно тој не се обиде да се повика на неефикасност, освен само со едноставни тврдења. Исто така, во поглед на ниската парична казна изречена на заинтересираното лице, Судот смета дека властите не ја пречекориле границата при изрекувањето на санкцијата. Па оттука, нема повреда на член 10.

ОД ОВИЕ ПРИЧИНИ, СУДОТ

Одлучи, со седум гласови против два, дека не постои повреда на членот 10 од Конвенцијата.

Изготвена на француски и англиски јазик, и прогласена на јавна расправа во Палатата на човекови права, во Стразбур, на 20 мај 1998 година.

Потпишан: THOR VILHJALMSSON

Претседател

Потпишан: Herbert PETZOLD

Секретар

Кон оваа пресуда, се проложени, во согласност со член 51 § 2 од Конвенцијата и член 55 § 2 од деловникот Б, следниве издвоени мислења:

- Издвоеното мислење на г-дин De Meyer;
- Издвоеното мислење на г-дин Jambrek.

Парафиран: Т В

Потпишан: Х П

ИЗДВОЕНО МИСЛЕЊЕ НА СУДИЈАТА DE MEYER

Подносителот на барањето беше потресен од апсењето, според негово мислење-нелегално, на еден од неговите клиенти. Тој се налути кога од сопругата на заинтересираното лице дозна дека двајцата службеници и рекле дека треба да го замени адвокатот ако сака да обезбеди ослободување на нејзиниот сопруг. Со цел да го изрази своето незадоволство, тој одржа прес-конференција, во текот на која тој рекол дека во префектурата на Hochdorf, со години биле прекршувани кантоналните закони и човековите права беа. Случајот потоа бил изнесен во статии во два весника на Луцерн, како и во едно соопштение за печатот од страна на обвинителот. Подносителот, исто така, во едно соопштение за медиумите ги повтори критиките и посебно потврди дека со апсењето на неговиот клиент се прекршила Конвенцијата и Законот за кривичната постапка, на еден апсолутно брутален и неоправдан начин¹.

Потоа, кантоналниот апелационен суд констатира дека жалбените наводи на барателот во однос на регуларноста на постапката проследена со апсење биле, барем делумно, се основани².

Дали, во овие околности "беше неопходно во едно демократско општество" да се изрече парична казна од 500 швајцарски франци? Не сум убеден во тоа.

Забелешките дека му недостасувала дискреција, дека вршел недозволено рекламирање, дека се ангажирал за истражување на ефектите и дека не користел умерен тон³, ми изгледаат прилично вештачки и донекаде изнудени.

---

1. Ставовите 6 до 12 од Пресудата.

2. Став 13 од Пресудата.

3. Став 16 од Пресудата

Јас не мислам дека тие биле доволни за да се оправда повредата, во овој случај, на слободата на изразување во однос на прашања од јавен интерес што се однесуваат особено на неговото својство на адвокат¹: функционирањето на судството и почитување на човековите права².

1.Веројатно исто така, малку како поранешен член на Големиот Совет на населено место, но неговиот кантон, тоа не беше нужно релевантно од аспект на деонтологијата на адвокатската комора.

2. Види, *mutatis mutandis*, пресуда *Ezelin v. Франција* од 26 април 1991 година, Серија А бр 202, стр. 20-23, § § 48-53, како и пресуди *Barthold v. Германија* од 25 март 1985 година, Серија А бр 90, стр. 24-26, § § 55-59, и *De Haes и Gijssels v. Белгија* од 24 февруари 1997 година, збирка на пресуди и одлуки 1997-I, стр. 233-237, § § 37-49.

